

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۲/۱۶

خوشحال آصفي

پرون د شوروي او نن د امریکا وتل؛ حالات ورته دي؟

په داسې حال کې چې په وروستيو کې له طالبانو سره د امریکا د خبرو سره په ورته مهال له افغانستانه د امریکایي ځواکونو د وتلو په اړه په کور دننه او امریکا کې ضد او نقیض څرگندونې کېږي؛ افغانستان تېره ورځ له دغه هیواده د سرو لښکرو د وتلو دېرشمه کلېزه ولمانځله. له ننه پوره دېرش کاله وړاندې د وخت شوروي اتحاد سرو لښکرو د ځمکې او هوا له لارې په افغانستان یرغل وکړ او د وخت ولسمشر حفیظ الامین یې د کورنۍ له غړو او دوستانو سره یو ځای وواژه. بېرک کارمل یې لا له وړاندې د ولسمشر په توګه اعلان کړی و.

په همدې شپه چې سرو لښکرو پر افغانستان یرغل وکړ او حفیظ الامین یې وواژه، بېرک کارمل یې د مړینې خبر د تاجکستان له راډیو څخه خپور کړ. شورویانو په افغانستان کې نهه کاله تېر کړل او د وخت مجاهدينو یې پر ضد د امریکا په مالي او تجهیزاتي ملاتړ چې د پاکستان له لارې ورته ورکول کېده؛ جهاد وکړ. بلاخره د ۱۹۸۸ میلادي کال د اپریل میاشتې په ۱۴مه نېټې د جینوا پرېکړې له مخې روسانو له افغانستانه وتل پیل کړل. دغه بهیر یو کال وخت ونیوه یعنې د ۱۹۸۹ میلادي کال د فبروري د میاشتې په ۱۵مه نېټه بشپړ شول.

له افغانستانه د روسانو وتلو سره خلکو داسې انگېرل چې گویا سوله به رامنځته شي، خو هر څه برعکس شول او د سولې پر ځای جګړو او وړانګاریو د افغانستان بڼه بدله کړه. که څه هغه مهال د ډاکټر نجیب الله حکومت د وخت مجاهدينو ته د سولې وړاندیز وکړ خو مجاهدينو ورسره موافقه ونه کړه او جګړې لا هم زور واخیست.

د روسانو له وتلو وروسته ولې جګړې زور واخیست؟

په دې اړه چې ولې د روسانو له وتلو وروسته هم سوله رانغله او جګړو زور واخیست؛ په اړه یې بېلابېل نظرونه شتون لري. مجاهدين صاحبان وايي چې د جینوا په تړون کې د افغانستان د سولې او نظام په اړه روښانه تګلاره موجوده نه وه چې پر اساس یې افغانستان د داسې قوي نظام څښتن نه شو چې هم په کور دننه پرې ټولې ښکېلې غاړې یوه خوله وای او هم د نړیوالو هیوادونو له ملاتړه برخمن وای.

خو په عامو خلکو او یو شمېر کارپوهانو سره داسې باور دی چې گویا د واک په سر د مجاهدينو جنجالونو، د شورویانو له وتلو وروسته د روسانو او ډاکټر نجیب د حکومت د اړیکو سوړوالی او د جینوا په تړون کې په افغانستان کې د بڼه نظام رامنځته کولو په اړه د نړیوالو بې توجهي او پلان نه لرل، د دې سبب شول چې افغانستان د جنګونو په میدان بدل شي. ځکه کله چې روسان له افغانستانه وتل نو د ډاکټر نجیب الله سره د مرستې ژمنې هم کړې وې خو کله چې ډاکټر نجیب الله له افغانستانه د روسانو د وتلو ورځ له روسانو څخه د نجات د ورځې په نوم نمانځله نو دغه چاره سبب شوه چې د کابل او مسکو اړیکې سړې او د پاکستان له ملاتړه د برخمنو مجاهدينو پر مټ د ډاکټر نجیب الله حکومت سقوط شي.

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راټولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خبر و لولئ

آيا نن او پرون حالات يو شان دي؟

په داسې حال کې چې اوسمهال د طالبانو او امریکایانو تر منځ د سولې په خبرو کې له افغانستانه د امریکایي سرتیرو د وتلو خبره ډیره مطرح کیږي، او په خوا کې ورسره طالبان هم له افغان حکومت سره له خبرو انکار کوي؛ دغې چارې دلته د عامو خلکو سره دا اندېښنه پیدا کړې چې گویا یو ځل بیا د مجاهدينو د وخت تجربه تکرارېدونکې ده. ځکه هغه مهال هم مجاهدينو د ډاکټر نجيب الله له حکومت سره له خبرو انکار کاوه او اوس طالبان هم د افغانستان له حکومت سره د سولې له خبرو انکار کوي. هغه مهال هم روسان له افغانستانه ووتل او افغان حکومت د پاکستان له ملاتړه برخمنو مجاهدينو ته پاتې شو او اوس هم که امریکایان وځي نو طالبان چې د پاکستان، ایران او روسیې له ملاتړه برخمن دي؛ د افغانستان په سیاست کې راگډېدونکي ښکاري.

اوسني او پخواني حالات په یو تفاوت سره نور بيخي ورته دي. تفاوت دا دی چې هغه مهال ولس د پاکستان په مکار توب دومره نه و آگاه او ډاکټر صاحب نجيب الله يې مقاومت لپاره ځان ته و، خو اوس مو ولس د پخوا په پرتله د پاکستان په نيت ښه پوه او اشرف غني هم د نړيوالو له ملاتړه برخمن دی. بیا هم که طالبان د مجاهدينو له تیرو اشتباگانو عبرت نه اخلي او بیا هم خپلې سرزورې ته ادامه ورکوي او له حکومت سره خبرو ته نه حاضرېږي نو ډیر ژر دی چې سبا به طالبان هم له خپل اوسني دريځ پښیماننه او ولس ته به یې جوابه پاتې وي.

پای